

PLE DE L'AJUNTAMENT

ACTA NÚM: 14

Calafell, en data divuit d'octubre de dos mil cinc . Es reuneix el PLE DE L'AJUNTAMENT, a Calafell, sota la presidència del **SR. JOAN MARIA TRIADÓ I JUAN**, i amb l'assistència dels regidors anomenats a continuació, assistits per la Secretària accidental de la Corporació SRA. MÓNICA BERNAL DE BARBARÀ, amb l'objecte de celebrar sessió urgent de primera convocatòria. Assisteix també l'Interventor accidental, Sr.LLUÍS TORRADO I BONALS.

ASSISTENTS:

SR. JOAN MARIA TRIADO I JUAN
SR. JOSEP PARERA I RIBELL
SR JOAN OLIVELLA I RICART
SR. MIQUEL ROSO I CLAVER
SR. ENRIC VAQUE I FONT
SR. JOAQUÍN OJEDA VIVAS
SRA. SANDRA BOU VERA
SRA. SANDRA SUAREZ PLANA
SRA. RAMONA TORRICO GARCIA
SR. JORDI SANCHEZ I SOLSONA
SR. EUDALD TORRES ROBERT
SRA. MARIA YOLANDA ALMAGRO CARDENETE
SR. RAMON FERRÉ I SOLÉ
SRA. MARIA JOSEPA SANS I OLMEDO
SR. JOAN CARLES ROBERT I POYATOS
SR. JORDI ALCARAZ I CARRILLO
SR. JACOB BALAGUER I MESTRE

I a les 09:36, el Sr President obre la sessió i s'inicia a continuació el desenvolupament dels assumptes inclosos en l'ordre del dia que seguidament s'indiquen:

Sr.Alcalde: Bé, fem a continuació el ple extraordinari i el que hem de fer és declarar la urgència de la sessió pels motius que ahir es van explicar a la Junta de Portaveus i era que el dia dos al Parlament de Madrid, hi ha el debat d'aquest punt i reclamen tots els partits polítics que van votar la moció a favor, al Parlament de Catalunya, que els ajuntaments tinguem recolzament de la mateixa.

El Ple de la Corporació per unanimitat de la totalitat dels membres assistents que constitueixen quórum suficient per la majoria legal, acorda: Ratificar la urgència de la sessió

2. MOCIÓ SOBRE L'APROVACIÓ DEL NOU ESTATUT

Moció sobre l'aprovació del nou Estatut instada per PSC-PM, CIU, ADMC i ERC per acord de Junta de Portaveus de 17 d'octubre de 2005, que presenta l'Ajuntament de Calafell

EXPOSEN:

El Ple del Parlament de Catalunya en sessió de 30 de setembre de 2005 ha aprovat la Proposició de

Llei orgànica per la qual s'estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i es deroga la Llei orgànica 4/1979, del 18 de desembre, d'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Després d'aquesta aprovació, el projecte d'Estatut inicia la seva tramitació davant Les Corts Generals per ser aprovat com a llei orgànica i posteriorment votat en referèndum pel poble de Catalunya.

Catalunya està vivint uns moments històrics. El Parlament de Catalunya ha aprovat, per una àmplia majoria, un projecte d'Estatut que suposa un gran avenç per l'autogovern i el reconeixement nacional de Catalunya. un Estatut que té per objectiu la millora del benestar de totes les persones que viuen i treballen a Catalunya.

El municipalisme català, representat per la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) i per l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM), és particip d'aquest moment de la història del nostre país i vol donar suport al text estatutari aprovat pel Parlament de Catalunya.

La proposta de reforma de l'Estatut reconeix el paper cabdal dels municipis com a administració més propera a la ciutadania, reforçant el seu paper institucional, garantint més autonomia municipal i incrementant les seves competències.

Per tot això exposat anteriorment, el Ple ACORDA:

PRIMER.- DONAR SUPORT a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat en el Ple del Parlament de Catalunya en sessió de 30 de setembre de 2005 com a Proposició de Llei orgànica a trametre a les Corts Generals per a la seva tramitació,

SEGON.- DIVULGAR I DONAR A CONÈIXER el projecte d'Estatut a la ciutadania.

TERCER.- CONVIDAR les entitats socials del municipi a donar suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

QUART.- INSTAR les forces polítiques amb representació al Congrés dels Diputats i el Senat a aprovar la proposta del nou Estatut emanada per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya.

CINQUÉ.- TRASLLADAR aquesta Moció a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la generalitat de Catalunya, a la Prsidència del Govern espanyol, a la Presidència del Congrés dels Diputats i al Ministeri d'Administracions Públiques.

Sr.Balaguer: A veure, està molt bé aprovar documents i altres, però m'agradaria que agaféssim tots el compromís, marcats per aquest segon i tercer punt, de mirar de convidar les entitats i explicar una mica tot aquest tema de l'Estatut. Perquè, ara ho aprovarem i em sembla molt bé, però sempre ens queda una mica així. Vull dir, que ja que ho aprovem, aprofitem per agafar el compromís.

Sr.Alcaraz. Evidentment, que els haurem d'explicar moltes coses als ciutadans, perquè em sembla que ningú s'ha llegit el projecte d'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat el 30 de setembre. Evidentment, espero que en aquesta taula hi hagi més de dues persones que se l'hagin llegit sencer. Jo me l'he llegit sencer. Les cinquanta-una pàgines que surten a Gencat, sobretot, tots els articles. Evidentment com a Grup del Partit Popular tinc molt clar quin serà avui el meu vot, entre d'altres coses, perquè el meu partit ja va manifestar el seu vot en contra al Parlament de Catalunya. Però li diré més coses. No és un vot en contra per alguna qüestió que jo qualificaria banal. És a dir, el fet que Catalunya se l'anomeni nació o nacionalitat o el que sigui, al cap i a la fi els noms tenen molt poc a veure amb el que han de ser les realitats. Però, sí, per molts temes de fons. No entenc que una normativa estigui feta amb una qualitat jurídica tan baixa. És a dir, als redactors del Parlament de Catalunya, no els estaria de més aprendre una mica de tècnica legislativa. Dit això, aquest grup entén que no es pot fer una normativa en què amb allò que ens interessa estem proclamant pràcticament una independència i amb allò que ens interessa, estem modificant tot allò que té a

veure amb tot l'Estat. Entre d'altres coses, perquè la realitat d'Espanya és molt més àmplia i no només Catalunya ha de decidir quin ha de ser el seu sistema de funcionament. Hi ha tota una sèrie de persones que tenen molt a dir amb aquesta qüestió, i no només sis milions de persones. En segon lloc, perquè això que es millorarà la qualitat de vida dels ciutadans, és una gran incògnita. Ara s'aprova una reforma, un projecte de reforma de l'Estatut, amb el qual malgrat no s'han conservat tots aquells sistemes que marcava l'antic Estatut per la reforma, s'ha fet amb una legalitat dubtosa. Malgrat això, es diu que es donen molts drets a la ciutadania. És clar, un projecte d'Estatut, marcant tota una sèrie de drets, marcats des d'Europa, des del món i dels de la Constitució Espanyola, és una mica estrany.

Per una banda, molts articles s'estan referint a una situació en la que Catalunya s'autoconsidera o s'autoproclama Estat, però en molts d'altres s'està referint a l'Estat i als canvis que aquest ha de fer, perquè ho diu Catalunya o el Parlament de Catalunya. Tot això, com a mínim, és totalment inaudit a nivell jurídic. Dir que, hi ha qüestions que considero preocupants a nivell social i per tant, crec que s'hauria de fer una lectura molt més profunda del que volem a Catalunya. Fins ara, hi ha hagut una sèrie de partits que en el seu ús de la representativitat que tenen han aprovat un projecte d'Estatut, que respecto profundament, però que tinc tot el dret també de no compartir. Però, és clar, no sabem quin Estatut tindrà Catalunya. Entre d'altres coses, perquè no sabem si serà l'Estatut sortit del Parlament, o ha de ser l'Estatut de les vuit variants del senyor Zapatero o ha de ser l'Estatut del que digui el senyor Ibarra o Chaves o un altre Estatut. Per tant, no sé ben bé què estem fent en aquest moment a Catalunya, perquè l'únic que estem fent és posar problemes o pals a la roda des del meu punt de vista al que ha de ser el futur del nostre país, simplement basant-nos en una sèrie de qüestions que no podem canviar unilateralment. Espanya és una realitat de moltes comunitats autònomes. Una realitat en la qual a través de la Constitució espanyola, es va aconseguir un període llarg de prosperitat, hagi manat qui hagi manat. Un període llarg de democràcia i de consolidació de drets i llibertats i hores d'ara unilateralment, una d'aquestes comunitats autònomes decideix que el sistema de finançament ha de canviar quan hi ha un pacte de l'any dos mil un de totes i cadascuna de les comunitats autònomes, també Catalunya, en el qual es millorava de forma molt important el finançament de Catalunya, i no es desenvolupa aquest acord de dos mil un. Jo crec que tots podem estar d'acord amb què com més diners tinguem a la nostra comunitat autònoma, molt millor. Evidentment, per tirar endavant polítiques sempre i quan es gestionin bé. Tots podem estar d'acord amb això. D'aquí a què unilateralment Catalunya hagi de canviar-ho, bé, considero que no és jugar amb les cartes que s'hauria de jugar. Mentre que, els polítics en aquesta legislatura, al Parlament de Catalunya, s'estan dedicant durant un any i mig a pactar un Estatut que finalment no hem aconseguit pactar entre totes les forces polítiques i a partir d'aquí dir-li a l'Estat el que ha de fer, doncs, mentrestant continuem tenint mancances importants a Catalunya. Ens manquen hospitals, pediatres, molts problemes socials que hauríem de solucionar. Però no només això, sinó que a més com deia, des de Catalunya volem canviar tota la voluntat de tots els espanyols. Considero que això no és lleialtat constitucional, com s'està expressant a l'articulat del projecte. Considero que a més, aprovar un projecte, perquè després no tinguem cap tipus de garantia de què això pugui tirar endavant i que a més surtin algunes veus amb un to fora de to, de què si no s'aprova això a Madrid hi haurà conseqüències... A mi, això no em sembla la manera correcta. A Catalunya tenim la sort de tenir un tripartit i que els mateixos partits estan governant a la resta d'Espanya, podien haver treballat molt més aquesta qüestió a nivell intern i després començar a pactar entre totes les forces polítiques i entre l'Estat i la resta de Comunitats autònomes.

Hem tingut un Estatut d'Autonomia des de fa molts anys que ha servit, perquè el nostre país hagi tirat endavant, s'hagin assolit uns alts nivells de serveis socials, de prosperitat econòmica, de treball, etc. I la Convergència i Unió li va servir aquest Estatut per fer moltes coses. Se li pot criticar o no al govern de molts anys del senyor Pujol, però evidentment, la prosperitat ha existit i han passat moltes coses a Catalunya durant vint i escaig anys amb un Estatut d'Autonomia que ja teníem. Al canviar aquest Estatut tot es pot canviar. No em sembla correcta la comparació, que fins i tot a la pàgina web de la Generalitat amb la campanya de promoció de l'Estatut, diu que abans teníem la pesseta i ara tenim l'euro. Home, si el canvi que hem de fer amb l'Estatut d'Autonomia és el mateix que hem

fet entre la pesseta i l'euro, a efectes de butxaca, anem ben emparats en el sentit que ara ens costa tot.

Jo puc criticar allò que consideri que puc criticar. Entre d'altres coses, perquè no sé si després d'aquest Estatut tindrà els mateixos drets que tinc ara, però sí que avui tinc dret a parlar i a dir el que consideri. I si a vostè no li agrada que jo critiqui a la Generalitat de Catalunya i al màrqueting de la Generalitat de Catalunya sobre l'Estatut, doncs és el seu problema, però ho ha d'aguantar igual que jo aguento els altres. És així de senzill senyor Torres. Si li agrada bé i si no també. I això és el que hi ha. Hi ha un projecte d'Estatut que considero que no és solidari. Que no està sent lleial a la resta de l'Estat i de Comunitats Autònomes. I un projecte d'Estatut que surt com una gran política de màrqueting i d'interès polític, però que realment no té gaire possibilitats de ser aprovat i per tant, estem perdent el temps. I fer perdre el temps als ciutadans és el pitjor que es pot fer. Ja dic, no sabem si aquest serà l'Estatut d'autonomia de Catalunya o l'Estatut d'Autonomia que voldrà el senyor Zapatero, el senyor Ibarra, Chaves o algun altre dels varons del partit socialista. I a partir d'aquí ja veurem què passa amb la situació del que ara s'està aprovant a Catalunya, el que ens tornaran de Madrid i la situació que això ens deixarà a tota Catalunya. Crec que és un error aprovar això tal i com s'ha aprovat, sense fer-ho de mutu acord amb l'Estat i el que no es pot pretendre és que pel que interessa són Europa, formo part d'Espanya, però només amb aquestes regles de joc, perquè les coses no s'imposen sinó que, es negocien i s'arriben a acords. I crec que de la manera que s'ha fet el que s'està proposant és una absoluta imposició des del punt de vista unilateral de Catalunya i crec que això és un error que pagarem car. Votarem en contra de la proposta..

Sr. Olivella: Nosaltres votem a favor i donem suport a l'Estatut d'Autonomia aprovat pel Ple del Parlament de Catalunya.

Sr. Roso: Nosaltres, evidentment, donarem suport total i absolut a aquest projecte que, evidentment és un projecte i que ara segueix tot el seu tràmit, donem tot el suport amb aquesta moció conjunta. Ahir a la Junta de Portaveus es va anunciar i em permeto dir-ho en Ple, que com a partit municipalista, Agrupació presentarà una moció en el proper Ple, perquè dins del tràmit que s'està fent, si és possible, nosaltres ho demanem i ho reclamarem, que es tingui en compte els municipis turístics i la seva singularitat, que fa molts anys que se'n parla i en aquest projecte d'Estatut no en fa ni cinc cèntims. I espero i confio que tots els partits aquí presents com a representants d'un municipi turístic ens donaran suport amb aquesta moció.

Sr. Sánchez: A veure, jo sóc dels que opino que utilitzar els Plens municipals per fer política general, en principi no toca. L'important és que el Parlament faci la seva feina i que el Congrés de Diputats la faci també. Ho dic perquè de vegades es passen mocions, perquè tots plegats estem amb estructures polítiques i de vegades, els que estan més amunt, ens demanen que fem aquests recolzaments. Però jo crec que si del temps que porto assegut a aquesta taula del Ple com a regidor, d'una formació política, si hi ha una moció que considero molt i molt important és la d'avui. Perquè ho dic? Doncs, perquè, és històric. Catalunya, des de l'any 1932 que vam tenir el primer Estatut, després vam trigar quaranta-set anys a tenir el de 1979 i vam trigar tants anys, perquè al mig, com tothom recordarà hi va haver una Guerra Civil i moltes coses. A partir de l'any centanta-nou que ja tenim la democràcia, amb un context que és el que és en aquell moment, hem trigat vint-i-sis anys en poder parlar i revisar aquest Estatut. L'Estatut no deixa de ser, per dir-ho d'alguna forma, com una Constitució, en aquest cas, per nosaltres a Catalunya. Llavors, jo sóc també dels que opino que la Constitució no és l'Evangelí. Aquest està escrit i es pot interpretar, però no es canvia i sempre és el mateix. La Constitució, Espanya té llarga tradició de tenir-ne moltíssimes. Des de la de Cádiz, imagineu-vos quantes n'hi ha hagut fins avui. Per tant, jo crec que la societat, i és normal, avança i amb altres coses retrocedeix, però no seria el debat d'avui. Avança la ciència i perquè no la nostra Constitució si hi ha punts que es considera que s'han de tocar fruit d'un Estatut d'una Comunitat Autònoma, de la que sigui de les que hi ha, jo no ho veig tan greu. Jo crec que els que està succeint és bo per la democràcia. És bo que Catalunya hagi fet el debat que ha fet. Jo estaria d'acord amb una part del que ha dit el Jordi Alcaraz del Partit Popular de què

realment, és un Estatut feixuc. Segurament, masses articles, més de dos-cents. Jo també me l'he llegit. I probablement no és que detalli el tema de si els municipis turístics han de tenir més o menys tractament. Crec que sí que hi és. O sigui, no podem dir que no hi ha res, perquè sí que hi ha. El que passa és que del tema de finançament, diria que és de les dues potes que aquest Estatut planteja. Planteja més autogovern i un finançament diferent, que em sembla que tots els ajuntaments patim. Portem anys reclamant un finançament diferent. I em sembla que amb això tots hi estarem d'acord.

Bé, penso que com que la política també, a part dels partits i de les ideologies, estan les persones, quan veiem coses com han passat, per exemple el Partit Popular va dir que sí, a l'Estatut a Santa Coloma. I a Santa Coloma governa Convergència amb minoria. Vull dir, que hi ha coses que a un els fa pensar. Hi ha un article molt interessant que fa una reflexió, que no hi entraré, sinó que l'important és que el noranta per cent del Parlament de Catalunya s'ha posat d'acord amb un Estatut que de ben segur no tothom està content del seu articulat. I això el Jordi Alcaraz ho sap perquè és la seva professió. Ell ho toca més que ningú de nosaltres. De vegades, quants més articles es posen, pitjor, doncs és a nivell d'un Estatut que no és un Reglament, sinó que és un Estatut que hauria de donar unes línies, doncs, potser sí que s'han embrancat en masses articles. Jo sóc de l'opinió que potser ho hagués fet més senzill, buscant els postulats en el que tothom puguem estar d'acord i ja està. Llavors, tota la moguda que hi ha de la paraula nació, que estem patint aquests dies, i la reacció que hi ha arreu d'Espanya, no només del partit clàssic que li toca fer aquest paper, com podria ser el Partit Popular, sinó que fins i tot companys del partit socialista també. Ja em coneixeu i sabeu una mica la meua trajectòria de què si hi ha persones en el grup on estic que a nivell d'ideologia, no estan a la línia que han d'estar, no tinc cap vergonya en manifestar-ho. Per tant, hi ha persones que juguen al que juguen que també ho entenc, perquè cadascú té la seva parròquia. I per tant, fins a un punt on crec que ja no toca més, sinó que el que s'ha de veure és la llibertat que cada comunitat Autònoma pugui legislar la seva proposta. Una altra cosa serà quan al Congrés de Diputats, en el conjunt d'Espanya, es decideixi com queda aquest Estatut. Per tant, jo com a mínim, respecte les comunitats autònomes que ha estat una bona solució de la democràcia, fou un primer pas i això ningú ho pot negar. Però, a partir d'allà, amb vint-i-sis anys no ens podem quedar en el lloc que estàvem, hem d'evolucionar com amb totes les coses de la vida. Nosaltres li donem suport a aquesta moció. Ja fa dies que ens arribaven propostes de moció i no vam fer res, perquè vam pensar que de la manera que està tot, potser que es calmes més la cosa, i a veure si al final d'una forma global es posaven d'acord. En el moment que ens va arribar la comunicació que les dues entitats municipalistes havien arribat a un acord, ens va semblar que si el noranta per cent del Parlament de Catalunya es posen d'acord i que les dues entitats municipalistes es posen d'acord, ens sembla que donar suport des dels ajuntaments, és una forma a casa nostra, a Catalunya, de fer veure a la resta d'Espanya que estem units, que volem un Estatut millor, que si estarà encertat al cent per cent o no, ja es veurà, i que haurà de tenir uns retocs, n'estic convençut. Però, jo aprofitaria per demanar a tothom i no només aquí a la taula, que quan un engega la ràdio pel matí fins a la nit, hi ha una carrera d'intentar d'alguna forma, fer veure que Catalunya som mala gent i això no és així. Tenim la llibertat en democràcia de voler un Estatut millor que recull com deia, per resumir-ho una mica, aquests dos-cents articles en dos pilars fonamentals, un que el que no pot negar ningú, és que a Catalunya hi ha una cultura, una llengua, etc. Que, en aquell moment, segurament, es van donar autonomies a tothom, perquè en aquell moment segurament tocava allò. Ara, la història no es fa a partir de la democràcia, sinó que comença molt abans i hi ha el recorregut que hi ha. I això ens porta a què potser Galícia, País Basc i Catalunya, segurament, hi havia un recorregut històric que el feia diferent. Però, després de vint-i-sis anys, penseu que les coses cada cinc o deu anys, s'han de revisar en el món polític i en el privat. I allò que està bé es manté i allò que s'ha d'adequar a la circumstància del moment s'ha d'adequar i canviar. Per tant, el nostre suport total. Suposo que els que hagin de fer la feina a nivell de Madrid i des d'aquí, des d'un pobre regidor d'un poble com és Calafell, l'únic que podria llençar des del nostre grup és que hi hagi seny. Que mirin que això és per avançar, que no és per fer mal a ningú, ni per prendre res a ningú. I per tant, que tothom tingui seny i si s'han de tocar coses que encaixin més amb la Constitució sense ferir l'esforç que han fet el noranta per cent dels Diputats del Parlament de Catalunya, i puguem d'aquí a poc temps, celebrar tots conjuntament que Catalunya se n'ha sortit, que té un nou Estatut i que d'alguna forma ens facilita

que els municipis també puguem administrar-nos, tenint més recursos i autogovern que, en definitiva és el que volen els ciutadans. Els ciutadans demanen i llavors aquesta estructura s'ha de tancar fins que arriba al municipi. I per tant, el nostre suport evidentment és total.

Sr.Roso: Si em permet, molt breument. Estic totalment d'acord amb moltes de les qüestions que ha dit Jordi Sànchez i també estic d'acord que hi ha una magnitud impressionant d'articles que, en alguns casos sí que especifica de forma molt delimitada algunes qüestions, però també és cert i, suposo que estarà d'acord amb mi, que amb el tema del finançament municipal ho deixa de forma genèrica. "La Generalitat procurarà dotar de recursos als ajuntaments..." El que volem és que això es concreti una mica més, de la mateixa manera que d'altres qüestions com vostè mateix ha especificat, jo també estaria d'acord, perquè hi ha moltíssimes especificitats. Però amb el tema municipal és prou obert i no especifica res. Aquella declaració típica que la Generalitat donarà els recursos necessaris. M'agradaria que, en moltes ocasions, en temps de democràcia se n'ha parlat de com repartir els recursos de l'Estat, aquelles fórmules que s'han utilitzat de seixanta, trenta, etc, m'agradaria si fos possible, que amb aquests tràmits que ara s'estan iniciant això s'especifiqués una mica més. I ja per acabar amb el que deia una mica el Jacob al principi, penso que tots plegats tenim una certa responsabilitat de donar conèixer i divulgar el projecte d'Estatut. Per tant, absolutament d'acord, perquè no ens passi com amb la Constitució europea que gairebé ningú sabia. I si aquest Estatut és llarg d'articulat, la Constitució Europea ja ni se sap. I sí que és important que els ciutadans, conegui els articles i si entre tots podem fer aquesta tasca didàctica doncs, millor que millor, perquè evidentment, és part de les nostres obligacions com a representants dels ciutadans. Estic absolutament amb aquesta llarga llista d'articles que segurament podrien ser reduïts, però que en definitiva del que es tracta és que Catalunya tiri endavant i donem total i absolut suport a l'Estatut.

Sr.Sànchez: Senyor Alcalde, si em permet, una petita rèplica al que ha dit i acabo. A veure, com que el procediment no s'acaba aquí. Evidentment no només els municipis sinó tothom podrà dir la seva i només per acabar, afegir igual que ha comentat el Jacob i vostè també, que no només es quedi en aquest acte de Ple, sinó que demanem que d'això se'n faci la difusió i la participació. I evidentment, tots els col·loquis i tertúlies que siguin necessàries.

Sr.Alcaraz: A veure, diverses matisacions. Suposo que, per la dinàmica que estava portant el portaveu socialista li ha sortit així. Segurament estarà d'acord amb mi que l'esforç no l'ha fet el noranta per cent del Parlament de Catalunya, sinó el cent per cent. Han treballat tots els diputats, tots els grups i després uns han estat d'acord i altres no. Però dir-li que, evidentment, perquè qualsevol organització empresarial pública, privada, europea, etc ha de tenir certa homogeneïtzació. Per tant, no podem tenir una reorganització d'un Estat que no sigui homogènia, perquè això comportaria molts problemes. Cadascú té la història que té. La història va canviant, però és la que és. El que passa és que sempre posen la ratlla en el mateix punt i molts cops s'hauria de recordar que hi havia ibers que estaven a Calafell i a Córdoba.

Dir que amb l'únic que estic d'acord és que s'expliqui als ciutadans, aquest Estatut d'Autonomia. Encara que, som tant intel·ligents i bondadosos els municipis que no només no rebem el finançament que tots desitjaríem, sinó que a més ens gastem els diners de l'ajuntament en explicar una Llei, que el Parlament de Catalunya hauria de finançar aquest tipus de coses. És a dir, estem reclamant el finançament del Parlament de Catalunya, però nosaltres ens ho gastem, per fer una tasca que s'hauria de fer des del Parlament de Catalunya o la Generalitat. Per mi és un contrasentit també, però si ho hem d'explicar, fem-ho article per article i des de tots els posicionaments. És a dir, busquem el sistema, perquè cadascú pugui dir de cadascun dels articles allò que cregui oportú i per tant tinguin una informació des de tots els punts de vista, angles de visió política, i els ciutadans puguin fer-se una idea, per si realment estan d'acord o no, amb uns posicionaments o altres. Malgrat això, lògicament voto en contra de la moció.

Sr.Alcalde: Penso que tots compartim les mateixes idees que és que volem que la ciutadania de

Calafell i de Catalunya visqui millor que fins ara. I que la història del nostre país no va començar ni al trenta-sis ni al setanta-nou. Vull dir, si volem agafar la història la podem agafar des dels Reis de Catalunya i Aragó o des del Consell de Cent de Barcelona. Per tant, em sembla que el vestit nou el volem tots i n'hi ha que el tenen més nou que nosaltres i n'hi ha que el tenen més vell, dins del context d'Espanya. Però, també és cert, que si l'Estat fos una empresa no ho portaria com ho porta. Ni uns ni altres, perquè ja fa temps que s'haguessin plantejat el tema dels estats federals i que cada comunitat fes el que li toca. I pel que fes, pogués tenir. I amb això tampoc s'hi ha arribat. En aquests moments se'ns planteja un nou sistema que hem d'aprofitar, perquè al final defensem els interessos. Jo primer defenso la gent del meu carrer, després el que viu al meu barri i suposo que això ho fem tots, que anem defensant per proximitat. Perquè els tenim més a prop i sentim els problemes més a prop. I en aquest cas ens toca defensar els drets dels catalans, de la gent que viuen i treballen a Catalunya. I aquest pas, com molt bé ha dit el Jordi, és un pas històric que tots hem d'afegir-nos i donar suport al Parlament que és la màxima representació de Catalunya. Per tant, penso que aquí discutiríem tots i diríem tots la nostra i faríem bullir l'olla. Però, el fet que toca és aquest, perquè ho ha decidit el nostre govern, el nostre Parlament que és la màxima representació de Catalunya i per tant tots els hem de donar recolzament. I cadascú també amb la llibertat de poder dir sí, o no. Segurament, dels que diuen que sí, també veuen moltes coses diferents que segurament no acaben de confessar, però que amb esperit i voluntat està a favor de defensar els interessos del seu país.

Per acabar, dir que a l'últim punt de la moció s'hauria d'afegir que es faci arribar també al President del Senat.

El Ple de la Corporació amb 16 vots a favor, 1 del membre d'ERC, 4 dels membres de CIU, 5 dels membres d'ADMC, i 6 dels membres del PSC-PM, i 1 vot en contra del membre del PPC, acorda

PRIMER.- DONAR SUPORT a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat en el Ple del Parlament de Catalunya en sessió de 30 de setembre de 2005 com a Proposició de llei orgànica a trametre a les Corts Generals per a la seva tramitació,

SEGON.- DIVULGAR I DONAR A CONÈIXER el projecte d'Estatut a la ciutadania.

TERCER.- CONVIDAR les entitats socials del municipi a donar suport a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

QUART.- INSTAR les forces polítiques amb representació al Congrés dels Diputats i el Senat a aprovar la proposta del nou Estatut emanada per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya.

CINQUÉ.- TRASLLADAR aquesta Moció a la Presidència del Parlament de Catalunya, a la Presidència de la generalitat de Catalunya, a la Presidència del Govern espanyol, a la Presidència del Congrés dels Diputats i al Ministeri d'Administracions Públiques.

I sense d'altres assumptes a tractar, el president aixeca la sessió a les 10:15 , i dona l'acte per acabat, del qual jo, com a secretari/a en dono fe.